Pál Mária és tanítványai

Pál Mária festőművész, művésztanár több évtizedig tanított rajzot és a vizuális művészeti nevelés egyik úttörőjének is tekinthető. Több kiállítása volt saját olaj, pasztell, akvarell képeiből, rajzaiból, metszeteiből az évtizedek alatt. A Rózsa Művelődési Házban április 6-án nyílt tárlatakor az Ady, Darus, Szélső utcai általános iskolák több évfolyamából válogatott tanulói is kiállíthatták rajzaikat.

A jól rendezett kiállításon a tematikus és vonalrajzok, színkompozíciók, műszaki rajzokból bontakoztatott fantáziarajzok áttekintést adtak 25 év tanítási módszereiről, a tanár és tanítványai emberi és tanulmányi kapcsolatáról. A megnyitón sok tanítványa is megjelent és mintha több évfolyam-találkozót láttunk volna. Pál Mária festőművész most nemcsak a kitűnő saját alkotásaival, hanem tanítványaival együtt a rajztanítás módszereivel és eredményével is bemutatkozott.

Dr. Gomola György

Karikatúrák a Kondorban

Csekő József karikatúra kiállításának adott otthont a művelődés háza. A megnyitó április 29-én volt, ahol Bodnár János alpolgármester mondott köszöntőt. A kiállítás **május 25-ig** hétköznap 13-20, hétvégén 10-20 óráig látogatható.

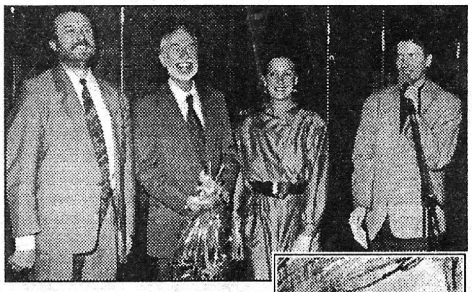

Csekő József Pásztón született 1937. április 29-én. Rajzolni, festeni 1958-ban kezdett. 1960-62. között a vasutas képzőművészeti szabadiskolában modellezett. 1963-tól Fischer Ernő tanár-festőművésznél tanult. 1962-68-ig folyamatosan publikált.

Eddig négy kiállításon vett részt.

Ez a második önálló tárlata.

pte

Szaxofon négyes

A Barokktól a jazzig címmel a Kondor Béla Közösségi Házban tartotta első önálló kerületi koncertjét a Budapest Saxophone Quartett április 29-én.

A zeneiskola február végi tanári koncertjének bemutatkozása után a négy fiatalember: *Szepesi Bence* (szopránszaxofon), *Puskás Levente* (altszaxofon), *Tószegi Bernát* (tenorszaxofon) és *Jakab János* (baritonszaxofon) sikere ezúttal sem maradt el. Az együttes 1995. szeptemberében alakult azzal a céllal, hogy a szaxofon kvartett műfaját idehaza megismertesse a zenét szerető közönséggel. Eddigi útjukat a koncerteken kívül rádió és televízió felvételek, külföldi vendégszereplések fémjelzik. Zenéjük egyedülálló Magyarországon.

A siker mégsem a különlegességnek, a kuriozitásnak szólt. A szaxofon a hangszerek családjának egyik legfiatalabb tagja, éppen ezért sosem vált a komoly műfaj olyan megszólaltatójává, mint például a hegedű. Nem vált otthonossá a szimfonikus zenekarokban sem, igazi népszerűségét a jazz műfajban szerezte.

Vajon hogyan szólal meg rajta a klasszikus zene?

A Budapest Saxophone Quartett játéka erre adott meggyőző, élményt nyújtó választ. A koncert második fele a könnyű műfajé volt, a jazz-átiratok, az örökzöld dallamok, a szórakoztató zene, a Beatles slágerek mindenki számára örömet szereztek. A vastaps, a lelkes fogadtatás nem is maradt el. Ami rendkívüli volt, az mégis a koncert első felében történt, amikor kiderült, hogy a Purcell, Bach, Scarlatti, Debussy darabok a négy szaxofonra írt változatban ugyanolyan tökéletesek, mintha egy vonósnégyes szólaltatta volna meg őket. Ekkor mutatkozott meg a hangszer együttes páratlan többszólamúsága, amely vetekedhet bármely hangszeres kvartett teljesítményével. De itt érzékelhettük igazán az előadók játékának igényességét, a négy fiatal művész vitathatatlan tehetségét is, amely hosszú, magasba ívelő, sikeres pályafutást ígér számukra.

Kis elfogultsággal ehhez most Jakab Jánosnak kívánunk elsősorban szerencsét, aki a kerületi zeneiskola tanára.

Feitl István

Tárlat a télies tavaszban

Csalhatatlan derű költözött a Városháza aulájába, ugyanis 1998. április 20-án nyílt meg a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművészeti Köre tizenhárom alkotójának tárlata.

Az alkotó csoport Buna Konstantin művész tanár szervezésében dolgozik, de nyitottan, minden alkotó önállóan, szabadon végzi munkáját. A csoport tagjai egymás akaratát, munkáját tisztelve tanítanak másokat, miközben alkotnak - *mondotta a tárlatot megnyitó V.. Angyal Mária művészettörténész.* A művészettörténész bensőséges szavakkal méltatta az alkotók eredményeit, bennünket kíváncsi nézőket beavatott a mindig új formákat, alkotó - technikákat, tartalmakat kereső művészi hitvallás gondolatvilágába.

Látva a szép alkotásokat, elmerengünk. A művészi forma az ember legnagyszerűbb lázadása az elrohanó élet ellen, rögzít és szigetté tesz egy kicsiny pillanatot az idő áradatában. A művész rejtett világában él egy kis világ az életen kívül, az élet dacára, s mikor elénk tárul, akkor mindannyiunké lesz a kitárult világ, az alkotó lelkének egy darabja is.

Ahogy nézzük a képeket, eszünkbe juthat, hogy a virág hervadékony szépség, az erdő, a rét is változik az évszakoknak megfelelően. A kisváros házai, a falu udvara is más képet ölt évek múltán, az élet is elmúlik egyszer. A képeken látottak mégis azt jelentik számunkra, hogy milyen a virágok, erdők - tájak - rétek múlhatatlan harmatos reggeli ragyogása. Milyen a kisváros, a falu felejthetetlen hangulata, hogy milyen a születés első pillanata.

Milyen volt a reneszánsz ember öltözete, arca, ékszerei - vetíti elénk a XX. század alkotója, mert a művészet erre is képes felidézni a már elmúltat. A tűzzománcok színeit, formáit szemlélve az élet ezerfélesége juthat eszünkbe, visszatérve a vonuló időben, az ősi letisztult formákhoz a sámán időkbe, hallani véljük a dobok ritmusát, látjuk az anyag - a tűz és az alkotó szellem találkozását. Kisfaludy Sándor költő a balatoni tájak, várak szerelmese egy helyütt azt írta: *Gyönyörködtet, gyógyít, megnyugtat, elringat e Pannon táj.*

A kiállított képeket látva valami hasonló érzet keletkezik. A sokféle forma varázsa csodálatos, függetlenül attól, hogy mit jelenít meg a tartalom, amelyet szembehelyeznek a mulandósággal.

A tárlat megnyitója előtt Tóth Katalin fuvolaművész és tanítványa, Holló Hajnalka interpretálásában Bach két, a befejezésekor egy menüettjét hallhattuk. A mérsékelt táncos ritmusok a kiállítás hangulatába illeszkedtek. *Köszönet az alkotóknak a gyönyörködtetésért, köszönet a tárlatot szervező rendezőknek.*

Gőgös Miklós